

ת"פ 34648/09/21 - מדינת ישראל נגד איתן שפירא

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 34648-09-21 מדינת ישראל נ' שפירא

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד קובי מובשוביץ מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
נגד הנאשם		איתן שפירא ע"י ב"כ עוה"ד דותן דניאלי

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ואיומים לפי סעיף 192 לחוק זה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 14.9.21 וכשנתיים לפני כן הנאשם עבד כקופאי בחנות ברחוב בן הלל 1 בירושלים, ובמועד האמור עבד בחנות בשעות הלילה. בסביבות השעה 03:00 הגיע לחנות המתלון, א' ד', שהיה שרוי בגילופין, יחד עם אדם נוסף בשם בוזואיו, על מנת לקנות בירות בחנות. המתלון קנה מהנאשם סיגריות, יצא ולאחר מכן חזר לחנות. הנאשם הכיר את המתלון היכרות קודמת שאותה חווה, כאמור בכתב האישום, כמטרידה ומאיימת. הנאשם אמר למתלון שלא יכנס לחנות, שהוא אינו מתכוון למכור לו אלכוהול, ושם יכנס לחנות הוא "זיין אותו". בוזואיו נכנס לחנות וקנה משקה אנרגיה, והמתלון שנותר מחוץ לחנות נכנס אף הוא והתקרב אל הנאשם. בין המתלון לנאשם היו חילופי דברים והמתלון יצא מהחנות. אז ניגש הנאשם לדלפק ושלב ממדף פנימי חרב אומנותית בעלת להב "שפיצי" שאינו חד, אותה שמר מבעוד מועד. הוא הניף את החרב לעבר המתלון וחזר על דרישתו שהמתלון יתרחק מהחנות. הנאשם הצמיד את החרב לגופו של המתלון ודחף אותו דחיפה קלה. הנאשם חזר לאחור לתוך החנות, והמתלון ניסה לתפוס את החרב ונכנס אחרי הנאשם לתוך החנות. בהיותם בחנות החזיר הנאשם את החרב אל מאחורי הדלפק ומכר לבוזואיו את משקה האנרגיה. בעודם בחנות התנהל בין הנאשם לבין המתלון ובוזואיו דין ודברים שאינו ידוע במדויק, עד שהמתלון יצא מהחנות, עמד ברחוב הסמוך, נופף בידיו לעבר הנאשם ואז הפנה את גבו והחל לשוחח עם עובר אורח.

בשלב זה נטל הנאשם פטיש בעל כת מעץ וראש מברזל שהיה מונח בדלפק, יצא מהחנות והיכה בפטיש את המתלון, שעמד כשגבו אל הנאשם, בשכמו השמאלית. המתלון הסתובב אל הנאשם ואז היכה אותו הנאשם בפטיש פעם נוספת, בראשו. כתוצאה מהמכה נפל המתלון על הקרקע כשהוא מעורפל הכרה. לאחר מספר שניות הנאשם

חזר אל המתלון ובעט בו ברגלו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלון שבר דחוס בקרקפת והמטומה תת עורית שנסגרה בסיכות, וכן שבר בתעלת האוזן החיצונית - ימנית.

3. במסגרת הסדר הטיעון הגיעו הצדדים להסכמה כי הסניגור יוכל לטעון לעובדות נוספות, והמאשימה לא תחלוק עליהן ולא תביא ראיות לסתורן. העובדות שאינן במחלוקת הן שהנאשם הותקף במקום עבודתו על ידי אחר גם ביום האירוע, נגרמו לו שריטות והוא התלון על כך במשטרה. עוד הוסכם שגם קודם לכן, הנאשם חווה במקום עבודתו איומים מאנשים אחרים והתלון על כך במשטרה.

תסקירי שירות המבחן

4. התסקיר העיקרי בעניינו של הנאשם הוגש ביום 14.7.22. הנאשם רווק, יליד 1970. מילדות סבל מקשיי קשב וריכוז. עם זאת, סיים את לימודיו עם תעודת בגרות חלקית. שירת שירות צבאי מלא, עבר קורסי מדריך ספורט ושופט ספורט והדריך במשך 3 שנים. לאחר מכן עבד כ-15 שנים בקונדיטוריה, וכן עבד בעבודות מזדמנות, בעיקר בקיוסקים ומכולות. הנאשם השתמש בעבר בסמים מסוגים שונים, אולם לדבריו כיום הוא משתמש בקנאביס בתדירות לא קבועה, והביע נכונות להפסיק את השימוש בעצמו. בדיקות שתן שנערכו בשירות המבחן העידו על הפסקת השימוש בסם, ושירות המבחן לא מצא צורך בהתערבות בתחום זה. הנאשם הורשע 3 פעמים בעבירות סמים ומכירת משקה משכר לקטינים בין השנים 2005-2008.

5. בתיק הנוכחי, הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה על התנהלותו, אך התקשה לקחת אחריות מלאה. הוא מסר כי ברקע העבירות היכרות עם המתלון, אשר במשך תקופה נהג להפריע לו בעבודתו בקיוסק בשעות הלילה, כשהיה שתוי. לדבריו הוא פנה פעמים רבות למשטרה, אך הדבר לא טופל כלל. עוד מסר הנאשם כי לילה קודם האירוע התמודד במסגרת עבודתו במשמרת לילה עם אישה שתויה שתקפה אותו פיזית. לדבריו הוא פעל מתוך תחושת איום וסערת רגשות בעקבות אירועים אלו. עם זאת, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נטה לייחס אחריות לגורמים חיצוניים העומדים ברקע למעשיו, הציג עצמו כקרובן של הסיטואציה ובכך טשטש וצמצם את אחריותו. הוא התקשה בהבעת אמפטיה כלפי המתלון, אך גילה מודעות ראשונית לדפוסיו האימפולסיביים והביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. קצינת המבחן ראתה חשיבות בשילובו בהליך טיפולי. היא המליצה על טיפול וצו מבחן לשנה, בצד עונש מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

6. בתסקיר נוסף מיום 23.10.22 דיווחה קצינת המבחן כי טרם נפתחה קבוצה טיפולית מתאימה, אולם הנאשם הביע את הסכמתו ועתיד להשתלב בקבוצה שתפתח.

בתסקיר מיום 25.12.22 דווח כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית, הוא מגיע באופן סדיר למפגשים ולוקח חלק בשיח הקבוצתי. קצינת המבחן חזרה על המלצותיה.

טיעוני הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** ביקש לקבוע מתחם ענישה בין 18-40 חודשי מאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון.

בטיעוניו ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירה תוך שימוש בנשק קר, כשהוא מודע לחבלות העלולות להיגרם כתוצאה מכך. למתלון נגרמה חבלת ראש עם שבר, ומדובר בחבלות קשות שלא ניתן להקל בהן ראש. התובע הדגיש כי גם אם הנאשם חש מאויים בסיטואציה, כשהוא נמצא בפיצוציה בשעה 3 לפנות בוקר והמתלון בגילופין, הרי שאין מדובר בסיטואציה של הגנה עצמית או בתגובה מיידית לאירוע. הוא הוסיף כי האירוע שכלל קללות כלפי הנאשם, הסתיים והתחדש פעם נוספת, וכי הנאשם עשה מספר מעשים של תקיפה - שתי המכות בפטיש ולאחריהן הבעיטה.

בהתייחס לתסקיר טען ב"כ המאשימה כי בסופו של דבר, הנאשם לא עבר הליך שיקום משמעותי במיוחד, וגם אם הוא עצמו הביע רצון בטיפול והשתלב בטיפול, הוא אינו עומד היום במקום שונה משמעותית מבעבר. התובע ביקש לייחס משקל מסוים גם לבדיקות השתן ולשימוש בסמים, המעידים על כך שהנאשם לא התרחק לגמרי מהעולם ה"אפור".

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין, אליהם אתייחס בהמשך. הוא ביקש לקבוע מתחם ענישה כאמור לעיל, למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, ועם זאת לגזור עליו עונש הכולל מאסר בפועל ממש, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי למתלון.

8. **ב"כ הנאשם** הגיש מכתב ממעסיקו של הנאשם מזה 4 שנים. על פי הכתוב בו, הנאשם הוא עובד אחראי ומסור, שירותי ונאמן. המעסיק התרשם כי מדובר באירוע חד פעמי מבחינתו של הנאשם, וביקש להקל בעונשו.

בטיעוניו לעונש הפנה הסיגור להסכמת הצדדים באשר לעובדות שאינן שנויות במחלוקת, לפיהן הנאשם הותקף במקום עבודתו באותו יום על ידי אדם אחר, נגרמו לו שריטות והוא התלון במשטרה, וכן הותקף במקום עבודתו במועד מוקדם יותר. לטענתו, חילופי הדברים בין הנאשם למתלון במהלך אותו אירוע מתגלגל צריכים להילקח בחשבון לטובת הנאשם. הסיגור הדגיש את ההיכרות המוקדמת שהיתה בין הנאשם למתלון, והוסיף כי מדובר בהיכרות קרובה ומאיימת, כאשר המתלון שהיה כבר שיכור, הגיע לחנות במטרה לרכוש אלכוהול נוסף, והיה מוכר לנאשם מאירועים קודמים בהם התנהגותו היתה מאיימת ומטרדה. הסיגור תיאר את השתלשלות האירוע: המתלון לא הגיע לבדו אלא עם אדם אחר. הנאשם הסכים למכור למתלון סיגריות אך סירב למכור לו אלכוהול. הוא ניסה למנוע את כניסתו לחנות, והנאשם אכן נותר בחוץ אך בהמשך נכנס אליה. החלו חילופי דברים בין המתלון לנאשם, ואז לקח הנאשם את החרב, דחף את המתלון וחזר על דרישתו שיתרחק מהחנות. המתלון ניסה לתפוס את החרב, והנאשם המשיך בעבודתו ומכר את פחית המשקה לבוזואיו. הפניה למשטרה לא הועילה ולא היה בה כדי לתת מענה לאדם העובד בלילה.

לטענת הסיגור חווה זו של הנאשם היא בגדר נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ובהתאם לנסיבות אלו יש לקבוע את המתחם, שחלקו התחתון צריך להיות נמוך בהרבה מ-18 חודשים.

9. ב"כ הנאשם הוסיף עוד כי הנאשם מצטער מאד על מעשיו ואף התנצל בפני המתלון, וכי לא הוגשה הצהרת נפגע המלמדת על נזקיו של המתלון. הוא עמד על כך שהנאשם משתתף בקבוצה טיפולית לטיפול בכעסים במסגרת שירות המבחן, לאחר שהשלים את השתתפותו בקבוצה קודמת. הוא מקפיד להגיע למפגשים ועושה את כל הניתן מבחינה טיפולית, ואף הסכים לכך שההליך המשפטי ימשך כדי לאפשר לו התקדמות בטיפול, אולם שירות המבחן לא המליץ על כך. מדובר, לדבריו, באירוע אלימות חד פעמי בחייו של אדם בן למעלה מ-50. האירוע אינו מלמד על אכזריות, כוונת זדון לפגוע וכדומה. הנאשם לא תכנן את המעשים, לא חבר לחבורה ומידת האשם המוסרי אינה גבוהה. הנאשם מנסה לתקן את מעשיו ומעוניין לפצות את המתלון. הוא שהה במעצר קרוב לחודש ימים, ועונש מאסר יגרום

לקטיעת מסלול התעסוקה שלו ולחשיפתו לאוכלוסיה עבריינית. הנאשם פעל על רקע תחושת איום, ואף כי אין מדובר בהגנה עצמית, קיימת קרבה לסייג.

הסניגור טען כי בנסיבות אלו מתחם הענישה צריך להתחיל בעונש מאסר בעבודות שירות, וזאת בנוסף על האפשרות לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום. הוא הפנה לפסיקה וביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות בצד צו מבחן.

10. **הנאשם** עצמו אמר כי סיים כבר סדנה אחת והיום הוא משתתף בסדנה שניה לשליטה בכעסים. כל בדיקות השתן שלו כיום נקיות והוא מוכן לעמוד לבדיקה בכל שלב. בהתייחס לאירוע עצמו תיאר הנאשם כי יומיים שלושה לפני האירוע מישהי שרטה אותו, קרעה לו את הגוף, ומקרה נוסף קרה באותו לילה. הוא הביע צער על מה שקרה והוסיף כי אינו מאחל לאף אחד לעמוד בנסיבות כאלה. לדברי הנאשם הוא התקשר למשטרה פעמים רבות, בשל אירועים שלא היו קשורים אליו, במטרה למנוע אלימות. הנאשם הביע את רצונו להמשיך בסדנאות גם בעתיד משום שהדבר מועיל מאד.

דין והכרעה

11. אין ספק באשר לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. מדובר במעשי אלימות שכתוצאה מהם נגרמו למתלון חבלות חמורות, ויש בהם כדי לפגוע הן בזכותו הבסיסית של כל אדם לשמירה על שלומו ועל שלמות גופו, הן בסדר החברתי המושתת על מניעת אלימות והימנעות משימוש בכח לפתרון סכסוכים.

12. במצב רגיל כאשר אדם תוקף את רעהו פעמיים באמצעות פטיש וגורם לו חבלת ראש, אין ספק שהעונש הראוי כולל מאסר בפועל ממש. אלא שבמקרה זה העובדות אינן שגרתיות. הנראטיב שתיאר הסניגור, המבוסס על עובדות שהמאשימה אינה חולקת עליהן, מצביע על מצב מורכב יותר.

בזמן האירוע עבד הנאשם כמוכר בחנות במרכז העיר. השעה היתה 3:00 לפנות בוקר. הנאשם היה למוד ניסיון מעימותים עם לקוחות, שתויים לעיתים, שהגיעו לחנות. על פי העובדות שאינן שנויות במחלוקת, הנאשם חווה בעבר מעשי אלימות בסיטואציות דומות, וגם ביום האירוע עצמו הותקף על ידי אישה שהיתה בגילופין. פניותיו למשטרה לא הביאו לשינוי כלשהו במצב. רקע זה הוא שעמד בתודעתו של הנאשם עובר לאירוע נשוא כתב האישום.

13. במועד האירוע הגיע לחנות המתלון, שהיה מוכר לנאשם מאירועים קודמים, היכרות שתוארה בכתב האישום כ"מטרידה ומאיימת". על אף שהמתלון היה שתוי, הוא התכוון לרכוש משקה אלכוהולי נוסף, והנאשם הודיע שלא יסכים למכור לו. המתלון הגיע לחנות יחד עם אדם נוסף, כך שבמקרה של עימות הנאשם הוא יחיד העומד מול שניים. המתלון נכנס לחנות, יצא ממנה ולאחר מכן נכנס פעם נוספת. לאחר מכן עמד שוב מחוץ לחנות כשבן לוייתו נמצא בתוכה. כך שהמתלון לא עזב את המקום, וספק אם היה בכוונתו לעזבו ולא להיכנס לחנות פעם נוספת.

14. מעשיו של הנאשם ראויים לכל גינוי. הוא תקף את המתלון בעת שעמד כשגבו מופנה אליו, ובאותו פרק זמן קצר המתלון לא סיכן אותו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנסיבות הסובבות את התקיפה, מתחושת האיום שחש הנאשם, ומכך שכלל לא ברור היה שהאירוע הגיע לסיומו והחשש מפני המתלון פג.

הנאשם לא יכול היה למנוע את המשך הסיכון בכך שיעזוב את המקום וינתק מגע עם המתלון, שכן הוא נמצא

במקום במסגרת עבודתו ונדרש להמשיך ולשהות בחנות. בהתאם לעובדות המתוארות, הנאשם פנה בעבר בתלונות למשטרה, אולם לא היה בכך כדי לסייע לנאשם במצב שנוצר. עובדות אלו מהוות חלק בלתי נפרד מנסיבות ביצוע העבירה, ומשפיעות על קביעת מתחם הענישה.

15. לעניין הפסיקה הנוהגת, אדון בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים, המשקפים קשת רחבה ומייצגת של ענישה בגין עבירה של גרימת חבלה חמורה תוך שימוש בנשק קר.

א. ע"פ 7475/14 **קבהא מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.14) - עונשו של המערער הופחת מ-24 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים. מדובר בתקיפה של המתלון בפניו מספר פעמים באמצעות כלי עבודה ממתכת, אשר גרמה לחתך בשפה ושבירת שלוש שיניים, בשל ויכוח שהתפתח על רקע עקיפה בכביש.

ב. ע"פ 5153/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.14) - המערער הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כלפי שכנו, על רקע סכסוך בין שכנים בנוגע לשימוש בכבל אינטרנט. המערער דחף את המתלון. לאחר מכן עשה המערער שימוש באת חפירה, אחיו שהצטרפו לאירוע הצטיידו במקלות עץ, וכולם היכו את המתלון באמצעות כלים בחוזקה, בראשו ובכל חלקי גופו בעודו שכוב על הרצפה. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה בין 2-4 שנות מאסר בפועל, ועל המערער הוטלו שלוש שנות מאסר. הערעור נדחה אם כי בית המשפט ציין כי ניתן היה להשית על המערער עונש קל יותר.

ג. ע"פ 4061/12 **ענאן בדארנה נ' מדינת ישראל** (4.9.12) - המערער הולם בראשו של המתלון בפטיש וגרם לו שבר דחוס פתוח ופצע קרוע מדמם בקרקפת. המתלון אושפז למשך יומיים. ברקע הדברים קטטה בין המערער למתלון, שאליה הצטרפו אנשים נוספים. בעוד אנשים אחזו במתלון כדי להכניסו לרכב, ניגש אלו המערער והיכה אותו בראשו באמצעות הפטיש. המערער נדון ל-18 חודשי מאסר וערעורו נדחה.

ד. ת"פ (מחוזי חיפה) 20828-06-15 **מדינת ישראל נ' אביאל בניטה** (19.5.16) - הנאשם הורשע באיומים, בכך ששלח למתלון הודעה מאיימת, וכן בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כאשר קרא למתלון צאת מביתו, התקרב אליו כשבידו פטיש והיכה בראש המתלון בעוצמה. למתלון נגרם שבר וחתך מדמם באורך 5 ס"מ והוא אושפז למשך 5 ימים.

בכל פסקי הדין הללו, אליהם הפנה ב"כ המאשימה, לא מתקיימות נסיבות הדומות לנסיבות המתקיימות בענייננו מבחינת ההתגרות בנאשם ותחושת האיום והחשש שנשקפו לו מהמתלון.

ה. ע"פ 4454/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.7.20) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בחבלה בכוונה מחמירה, כאשר המתלון הגיע אליהם לדרוש תשלום והם תקפו אותו בהשלכת אבנים לעברו, פגעו בראשו ובאיברים נוספים, ולאחר מכן בהיותו שרוע על הקרקע היכו אותו במוט ברזל והשליכו אבנים. למתלון נגרם שבר באף, פציעות וחתכים בראשו. מערער 1 נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל ומערער 2 נדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורים שהוגשו על הכרעת הדין ועל חומרת העונש נדחו.

ו. ע"פ 9147/17 **חודיפה אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.18) - על רקע סכסוך קודם, המערער אחז בצווארו של המתלון, ושני אחרים היכו אותו עד שנפל לקרקע. המערער שלף חפץ חד, אמר למתלון שיעשה לו סימן לכל החיים, דקר אותו וגרם לחתך עמוק בפניו, בין אוזן שמאל לאזור הפה. הדקירה התבררה כעמוקה וארוכה, חתכה

עצבים, עורק ווריד והמתלונן נותח ואושפז מספר ימים. המערער נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובערעור הופחת עונשו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל הליכי שיקום שעבר, שכלל התקדמות "ראשונית בזיהוי התנהגותו הבעייתית והאלימה".

ז. ע"פ 1508/16 **מכלוף מיקי אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.16) - המערער הורשע בתקיפת דר רחוב במכות אגרופ ובאמצעות מוט ברזל, וגרם לו חבלות שונות כולל שברים בארובת העין ובאף, שהצריכו ניתוח ואשפוז 5 ימים. זאת לאחר שדר הרחוב התיישב בסמוך לקיוסק של המערער במשך 5 ימים ופגע בפרנסתו. נקבע מתחם בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, והמערער נדון ל-8 חודשים, בשל קיומן של אינדיקציות לפוטנציאל שיקום. מאחר שמדובר במעידה חד פעמית, המערער מסר מיוזמתו למשטרה את קלטת האירוע, והביע חרטה עמוקה, התקבל הערעור (בדעת רוב), ועונשו של המערער הופחת ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בדומה למקרה שבפני, גם כאן מדובר באובדן עשתונות רגעי של המערער על רקע פרובוקציה שאינה מגיעה כדי הגנה עצמית או אף קרוב לכך, אולם מצדיקה התחשבות בגזירת הדין.

ח. ראו גם: ע"פ 6980/15 **עותמאן אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל** (18.4.16) בו נקבע מתחם ענישה בין 2-5 שנות מאסר, המערער נדון ל-18 חודשי מאסר וערעורו נדחה, באירוע בו במהלך עימות אלים המערער התנפל על המתלונן ונעץ סכין במצחו; ע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' חליל שיכה** (2.4.14), בו בעקבות ויכוח מילולי נגח המשיב בפניו של המתלונן, כופף את ראשו ודקר אותו שלוש פעמים במספריים, באופן שהצריך ניתוח. המשיב נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בהתחשב בכך שמדובר במעידה חד פעמית. ערעור המדינה נדחה, למעט החמרה מסויימת במאסר המותנה שהוטל על המשיב; ע"פ 5956/13 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו נגמה** (28.11.13); ת"פ (מחוזי י-ם) 4198-05-19 **מדינת ישראל נ' דניאל גולא** (25.10.20); ת"פ 40292-06-18 **מדינת ישראל נ' עיסא סלמאן** (5.4.21).

16. לנוכח האמור אני קובעת לעבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות בהן נעשו, מתחם ענישה הנע בין 9 חודשים, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות במקרים המתאימים, לבין 24 חודשים.

17. לעניין העונש הראוי במסגרת המתחם, נראה כי אין מחלוקת על כך שיש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, וגם ב"כ המאשימה ביקש להטיל עליו עונש ברף תחתון של המתחם שטען לו.

אציין כי לא הוגש רישום פלילי של הנאשם, ולפי העולה מהתסקיר לנאשם עבר ישן מאד, מלפני 15 שנים ויותר, בעבירות סמים, ואין לו הרשעות קודמות בעבירות אלימות. העובדה ראויה לציון דוקא על רקע עבודתו הממושכת של הנאשם בחנות בה התרחש האירוע, בנסיבות המזמנות התחככות באנשים בגילופין המסתובבים בשעות הלילה המאוחרות במרכז העיר.

18. הנאשם הודה, קיבל על עצמו אחריות למעשיו, הביע נכונות להשתתף בכל הליך טיפולי ואף השתתף בכל מסגרת שהוצעה לו על ידי שירות המבחן. לדברי הסניגור הנאשם אף פגש את המתלונן והתנצל בפניו.

לא הוגש תסקיר או הצהרה של נפגע העבירה, כך שמלבד התיאור הלקוני בכתב האישום אין בפני נתונים באשר לפרטי הפגיעה (פיזית ונפשית) שנגרמה לו.

נמסר כי הנאשם שהה במעצר ממש בתקופה הקרובה לחודש ימים.

עמוד 6

לנוכח כל האמור אני סבורה שיש לגזור את דינו של הנאשם בתחתית המתחם.

19. לנוכח כל האמור אני מטילה על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 16.4.23 שעה 9:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע, וירצה את העבודות בהתאם לחוות דעת הממונה. מובהר לנאשם כי הפרת תנאי המסגרת וחריגה מהתנאים עלולה להביא להפסקת ריצוי העונש בעבודות שירות ונשיאתו במאסר בפועל ממש.

2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע.

3. פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪, שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23. ככל שקיימת בתיק הפקדה היא תשמש לתשלום הפיצוי, והיתרה תוחזר לנאשם.

4. צו מבחן למשך שנה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.